

Glædesudbrud ved RealA 62' 50 års jubilæum

Mel.: Den glade vandrer..... (med frisk gå-på-mod)

Jeg er så glad, så glad i dag.
Jeg er så glad i dag.
Jeg er så glad, så glad i dag.
Jeg er så glad i dag.

Mel.: Den lille frække Frederik..... (vildt og frækt)

Jeg er så glad, så glad i dag.
Jeg er så glad, så glad i dag.
Jeg er så glad, så glad i dag.
Jeg er så glad, så glad i dag.

Mel.: Dengang jeg drog af sted..... (taktfast)

Jeg er så glad i dag. Jeg er så glad i dag.
Jeg er så glad i dag. Ja, jeg er så glad i dag.
Jeg er så glad i dag. Jeg er så glad i dag.
Jeg er så glad i dag. Ja, jeg er så glad i dag.
Osv

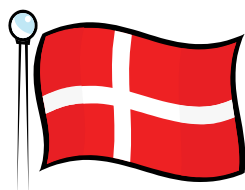

Mel.: Vi sejled' op ad åen..... (vuggende)

Jeg er så glad i daaaaaag. Jeg er så glad i dag.
Jeg er så glad, så glad i dag.
Jeg er så glad, så glad i dag.
Osv

Mel.: Der er et yndigt land..... (stående)

Jeg er så glad i dag. Jeg er så glad i dag.
Jeg er så glad i dag. Jeg er så glad i dag.
Jeg er så glad, så glad i dag. Jeg er så glad i dag.
Jeg er så glad i dag. Jeg er så glad i dag.

Mel.: Skuld gammelt venskav..... (vi ta'r hinanden i hænderne)

Jeg er så glad, så glad i dag.
Jeg er så glad i dag.
Jeg er så glad, så glad i dag.
Jeg er så glad i dag.
Osv

50 års JUBILÆUMSSANG for real a den 16. juni 2012

Melodi af Carl Nielsen: Som en rejselysten flåde...

1) Nu er dagen atter kommet
hvor vi samles til en fest.
Vi skal fejre jubilæum
med de folk vi kender bedst.
Der er gået halvtreds år
siden vores ungdoms vår
og realeksamen.
Nitten hundrede toogtres
var det år vi først fik stress.
Lad os hæve fanen!

2) Odense var vores hjemby
men Bolbro var vort kvarter.
Der var store børneskarer
det var synligt for enhver.
For vi var en broget flok
som sku' løfte landet op
efter verdenskrigen.
Skolen satte os i gang
med at klatre dagen lang,
op ad samfundsstigen.

3) Det var tider uden fjernsyn
Internet eller mobil.
Så vi sad på biblioteket
når der skulle skrives stil.
Her hjalp ingen kære mor,
nej man måtte være stor
og slå op i bøger.
For i lærdommens logik
fandtes oplysningens kick,
som vi stadig søger.

4) Der var ture rundt i landet;
Sønderjylland fik besøg
af elever som var blandet
ved et stort kemiforsøg.
Norge var en rejse værd
Terje Vigen boede der
højt på Rjukan-fjeldet.
Og vi dansede natten lang
uden tanke på hvordan,
vi genfandt hotellet.

5) Ungdommen var fuld af glæder
rock og rul og kind mod kind.
Alt det nye der var fremme
modtog vi med villigt sind.
Verden åbnede sig op
modet det var helt i top,
skønt vi måtte terpe.
Skolekammerater var
dagligdagens inventar,
lidt som tyske verber.

6) Lad os huske Bolbro Skole
for alt det vi lærte der.
For de mennesker vi mødte
som nu er til stede her.
I et festligt vennelag
fejres vores hædersdag.
Summa og summarum:
Vi lykønsker hver en gæst
som ta'r del i årets fest.
Glædeligt jubilæum!

Tekst af Birgit

På Bolbro, hvor vi gik i skole...

Klassesangen genbrugt ved jubilæet 16. juni 2012

mel: Pandeben! Godt det gror! Bag ved det forstanden bor...

Da vi var elleve år
mødtes vi i livets vår
vi kom ind på Bolbro Skole
det var slut med Ole Bole
mellem skolen åbnede sig
den var ikke lutter leg!

Navneord lærte vi
tegn sætning var terapi
vi sku lære ret at skrive
øve sprog og ikke drive
rundt i byen efter to
vi skrev stil det kan du tro!

På Bolbro hvor vi gik
var det om at være kvik
for at opnå Aagaards roser
ellers lød der slemme gloser
Rünitz elskede geografi
men det ku vi ikke li'!

Regning og matematik
hver dag ny problematik
hvor vi dyrkede svære emner
løste ligninger og formler
dansk var nemt for dem der gad
lære alting udenad!

På Bolbro var der sjovt
når der ikke lige var flovt
nogen blev smidt ud af klassen
drengene fik en på kassen
her var ikke altid rart
hvis man var en smule sart!

Engelsk var ikke slemt
Hundahl gjorde én beklemmt
når man glemte synonymet
blev han brysk og snæversynet
men han spillede violin
som en engel blid og fin!

Vi var børn af en tid
hvor der blev sat pris på flid
lørdag var den dag i skolen
hvor vi sad lidt løst på stolen
vi fik fri en time før
og tog hjem i højt humør!

På Bolbro har vi lært
meget som vi nu har kært
lange sære tyske remser
Hakon Jarl og bilens bremser
botanik og skolekøkken
det var næsten altid lykken!

Det er nu længe siden
at der blev fyldt på med viden
men vi blev skam realister
vi var ikke pessimister
derfor sidder vi nu her
og kan holde fri kvarter.

Birgit

Flade Jensen

Flade Jensen fra Fladen Strand,
det ligger nær ved grænsen,
derfor blev den stakkels mand
kaldt for flade Jensen.

Flad var hele hans figur,
som et fladtrykt lommeur,
Selve Jensens snude
var fladtrykt som en rude
Selve Jensens snude
var fladtrykt som en rude

Fra sin flade fødestavn
Jensen drog omsider
han tog ind til København
hvor han blev kringlevrider.
Han købte sig et bageri,
et hvor han bagte boller i.
Kun en fejl de havde
at de var alle flade.

Flade Jensen fandt en viv,
en blandt millionen,
sørgeligt det blev hans liv
for flad var nemlig konen.
Hun en broche bar hver dag,
for at skelne for fra bag.
Ak det er en skade
når kvinder er så flade.

Flade Jensens de fik børn
far og mor var glade,
men da de blev store
så var de også flade.
De fik faderens figur
udi en sørg'lig positur.
Og når de sku' bade
så man kun det flade.

Nu er flade Jensen død
død af spansk fluensa,
ikke mere wienerbrød
bager flade Jensen.
Men på Vester kirkegård
med gyldne guldbogstaver står,
på en marmorplade:
"Her hviler Jensen Flade".

Imellem Esbjerg og Fanø

Melodi: Irsk folkemelodi

Der var en skipper og han hed Las, ja
og han hed Las, ja og han hed Las.
Han sejled' rundt i en smadderkas' ja
imellem Esbjerg og Fanø.
Og stormen sused' og gjor' halløj,
og bølgen stod som en kæmpehøj,
og det var sandelig ingen spøg
imellem Esbjerg og Fanø.

En dag da Las havde stødt fra land, ja
havde stødt fra land, ja havde stødt fra land,
han havde glemt at få proviant, ja
imellem Esbjerg og Fanø.
Og stormen sused' og gjor' halløj,
og bølgen stod som en kæmpehøj,
og det var sandelig ingen spøg
imellem Esbjerg og Fanø.

Og Las han leved' af bakskuld kuns, ja
af bakskuld kuns, ja af bakskuld kuns.
Han skylded' ned med en kaffepunch, ja
imellem Esbjerg og Fanø.
Og stormen sused' og gjor' halløj,
og bølgen stod som en kæmpehøj,
og det var sandelig ingen spøg
imellem Esbjerg og Fanø.

Og Las han sejled' i dage tre, ja
i dage tre, ja i dage tre.
Men han fik aldrig mer' land at se, ja
imellem Esbjerg og Fanø.
Og stormen sused' og gjor' halløj,
og bølgen stod som en kæmpehøj,
og det var sandelig ingen spøg
imellem Esbjerg og Fanø.

Og hver en skipper, der går til bunds, ja
der går til bunds, ja der går til bunds,
ham hilser Las med en kaffepunch, ja
imellem Esbjerg og Fanø.
Og stormen sused' og gjor' halløj,
og bølgen stod som en kæmpehøj,
og det var sandelig ingen spøg
imellem Esbjerg og Fanø.